

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobců: a) T. K.
b) V. K.

proti
žalovanému: **Magistrát města Ostravy**
sídlem Prokešovo nám. 8, 729 30 Ostrava

za účasti: 1) Česká telekomunikační infrastruktura a.s.
sídlem Olšanská 2681/6, 130 00 Praha
2) Statutární město Ostrava, městský obvod Stará Bělá
sídlem Junácká 137/343, 724 00 Ostrava
3) L. M.
4) K. H.
5) L. K.

6) V. O.

7) Ing. K. M.

8) K. O.

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2016 č.j.
SMO/341166/16/ÚHAaSŘ/Pav, ve věci umístění stavby

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci se domáhali přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jejich odvolání proti rozhodnutí Úřadu městského obvodu Stará Bělá (dále jen „stavební úřad“) ze dne 12.7.2016 č.j. SBEL/1274/16/Šp, kterým byla na žádost ČEZ Distribuce, a.s. (dále jen „stavebník“) umístěna stavba „Ostrava X, KX, NNk + Ostrava X M., příp. NNk“ na pozemcích parc.č. X, X, X, X a X v katastrálním území Stará Bělá (dále jen „stavba ČEZ“).
2. Žalobci uvedli, že jsou vlastníky a stavebníky stavby příjezdové komunikace ke svému rodinnému domu (dále také „stavba žalobců“), stavba je rozestavěná (zkolaudována byla 1. etapa) a je realizována na pozemku parc.č. X v katastrálním území Stará Bělá, když pozemek je ve vlastnictví Statutárního města Ostrava. Žalobci namítli, 1) že stavbou ČEZ bude dotčena jejich stavba, a to dočasným zábořem pro staveniště, v místě dočasné jámy protlaku J1, která bude zasahovat do tělesa příjezdové komunikace, a v místě sjezdu na pozemek X. Podle žalobců nemá příjezdová komunikace podle projektové dokumentace pro stavbu ČEZ správný tvar a rozpor je také v geodetickém podkladě. Žalobci nesouhlasí se závěry správních orgánů o tom, že z výkresu C.2/C.3 vyplývá, že příjezdová komunikace nebude stavbou ČEZ dotčena. Dále žalobci namítli, 2) že nesouhlasí s tím, jak žalovaný vypořádal jejich odvolací námítky, týkající se podmínek stanovených v rozhodnutí stavebního úřadu. K podmínce č.3 (práce kromě protlaku budou prováděny ručně a po délkových úsecích) uvedli, že jako řádní hospodáři chtějí předejít škodám na svém majetku, protože skutečnosti, které jsou popisovány, mohou být v průběhu stavby úplně jiné. K podmínce č.4 (v průběhu stavby nesmí být omezen přístup a bezpečný příjezd k sousedním nemovitostem) uvedli, že by byli v průběhu stavby omezováni v neurčeném časovém úseku, což se týká i vývozu komunálního odpadu atd. K podmínce č.5 (deponovaná zemina, která nebude použita na zpětný zásyp, musí být odvezena mimo zájmové území) tvrdili, že zemina bude odvážena po jejich příjezdové komunikaci, budou

omezování po neuvedenou dobu a může dojít k poškození příjezdové komunikace. K podmínce č.7 (stavebník ručí za stav příjezdové komunikace, v případě jakéhokoli poškození provede opravu na své náklady) uvedli, že stavebník má ručit za něco, co údajně nebude stavbou dotčeno, stavebník by měl za stav odpovídat a ne ručit, skutečnost bývá jiná, obavy z poškození majetku žalobců jsou oprávněné. K podmínce č.11 (v případě výskytu nesoudržných zemin bude hrana výkopu zajištěna dostatečně tuhým pažením) uvedli, že z technického hlediska je prakticky nemožné provádět výkop o šířce 50 cm a hloubce až 130 cm. Žalobci dále 3) trvali na tom, co již uvedli, odkazovali na své námítky v průběhu správního řízení, a uvedli, že námítky podali 14.12.2015 a dalším krokem stavebního úřadu bylo vydání rozhodnutí dne 12.7.2016.

3. Žalovaný ve vyjádření namítl nedostatek věcné a procesní aktivní legitimace žalobců s odůvodněním, že nejsou vlastníky příjezdové komunikace. Pozemek parc.č. X v katastrálním území Stará Bělá je ve vlastnictví Statutárního města Ostravy, žalobcům byla povolena stavba příjezdové komunikace na tomto pozemku (struskový násyp o šířce 3,5 m), s ohledem na stavebně technické provedení nejde o samostatnou věc, nýbrž o zpracování povrchu pozemku, tedy o součást pozemku. Žalobci byli podle žalovaného účastníky řízení ohledně stavby ČEZ proto, že jsou oprávněnými z věcného břemene vedení vodovodní přípojky na pozemku parc.č.X v katastrálním území Stará Bělá. Pokud by soud žalobu projednával věcně, žalovaný s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí navrhl zamítnutí žaloby.
4. Žalobci v replice k vyjádření žalovaného uvedli, že jsou v rozhodnutích správních orgánů obou stupňů uvedeni jako vlastníci stavby příjezdové komunikace, vybudování této stavby bylo podmínkou pro souhlas se stavbou jejich rodinného domu. Žalobci dále zopakovali své žalobní námítky, navíc uvedli, že v trase výkopu se nachází betonové základy stávajících oplocení pozemků. U jednání žalobci taktéž zopakovali své žalobní námítky.
5. Zúčastněné osoby 3), 7) a 8) navrhly u jednání potvrdit napadené rozhodnutí žalovaného.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že k žádosti ČEZ Distribuce, a.s. probíhalo u stavebního úřadu řízení o umístění stavby specifikované v bodě 1. odůvodnění tohoto rozsudku. Jednalo se o stavbu zemního kabelového elektrického vedení, s počátkem v místě hlavní komunikace (Proskovické ulice), dále kolmo přetínající příjezdovou komunikaci (pozemek parc.č. X) formou protlaku pod komunikací, a dále pokračující při samém kraji příjezdové komunikace až k pozemku parc.č.X v katastrálním území Stará Bělá. Ve věci bylo možno podávat námítky do 16.12.2015. Dne 14.12.2015 podali žalobci v tomto řízení 15 námitek, stavební úřad dne 12.7.2016 rozhodl o umístění stavby ČEZ, stanovil podmínky pro stavbu a vypořádal veškeré námítky žalobců. O odvolání žalobců rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 7.11.2016.
8. Soud u jednání doplnil dokazování listinami ohledně stavby žalobců (stavební povolení z 14.11.2000, dílčí kolaudační rozhodnutí z 3.12.2002, změna stavby před dokončením z 21.6.2016) a zjistil, že stavba žalobců se skládá ze struskového násypu o šířce 3,5 m na pozemku parc.č. X v katastrálním území Stará Bělá (ve vlastnictví Statutárního města Ostravy), s tím, že stavba zahrnuje drobné úpravy vodovodního vedení (nová niveleta

hydrantu a poklopů stávajících šoupátek), provedena byla jen 1. etapa stavby (2. etapa má zahrnovat povrchovou úpravu – betonové zatravnovací tvárnice).

9. Soud se nejprve zabýval otázkou aktivní legitimace žalobců. Žalobcům byla povolena a také částečně zkolaudována stavba příjezdové komunikace na cizím pozemku, jak bylo specifikováno výše v bodě 8. rozsudku. Co se rozumí stavbou ve smyslu zákona č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), definuje § 2 odst. 3 stavebního zákona, a stavba žalobců tuto definici splňuje. S ohledem na umístění stavby žalobců jsou pak žalobci účastníky územního řízení ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Stavební úřad postupoval správně, když se žalobci jednal jako s účastníky řízení a zkoumal, zda práva žalobců mohou být v tomto řízení přímo dotčena. Nynější námitka žalovaného (který se v napadeném rozhodnutí ostatně zabýval věcně odvoláním žalobců) je tedy lichá.
10. K žalobní námitce 1) soud především uvádí, že těmito otázkami se již k námitkám žalobců podrobně zabýval stavební úřad v rozhodnutí (zejm. str. 7 až 10), žalobci ve velmi obecném odvolání prakticky nereagovali na argumentaci stavebního úřadu, a také do žaloby pouze vtělili své původní námitky, aniž by věcně rozporovali závěry správních orgánů. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) obsah a kvalita návrhu předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu o takovém návrhu (srov. rozsudek NSS ze dne 23.6.2005 č.j. 7 Afs 104/2004-54). Pouhé posouvání stejných námitek, vypořádaných již správními orgány, aniž by takové vypořádání bylo argumentačně napadeno, nedává soudu možnost ani nepřináší povinnost podrobně se jimi zabývat. Pokud jde o důkazy, navržené žalobci a provedené u jednání, pak výkres č. 3 – situace z května 2000 předchází samotné stavbě žalobců, nevypovídá tedy o nynější reálné situaci. Kopie výkresu C.2/C.3 opatřená vpisky a kresbami žalobců je laickým zásahem žalobců do výkresu, když tento zásah není nadán potřebnou autoritou k tomu, aby mohl prokázat, že (jak tvrdí žalobci) výkresy projektové dokumentace stavby ČEZ neodpovídají skutečnosti. Soud připomíná, že tvar a umístění příjezdové komunikace byl v souvislosti s navrhovanou stavbou ČEZ polohopisně a výškopisně zaměřen oprávněnou geodetickou kanceláří v říjnu 2015. Vzhledem k charakteru stavby ČEZ (zemní kabelové elektrické vedení) a k charakteru stavby žalobců (násyp na povrchu pozemku, šířky 3,5 m, nedosahující tedy ke krajům pozemku, jak vyplývá ze správního spisu – z výkresů projektové dokumentace a odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu) lze uzavřít, že argumentace správních orgánů k nedotčení stavby žalobců umístěnou stavbou ČEZ je správná. Pokud jde o námitku ohledně betonových základů oplocení (bod 4. rozsudku), ta byla žalobci vznesena až v replice došlé soudu 5.6.2017, tedy po uplynutí lhůty pro podání žaloby, proto se jí soud nezabýval (§ 71 odst. 2, § 72 odst. 4 s.ř.s.). Žalobní námitka 1) je nedůvodná.
11. K žalobní námitce 2) soud především uvádí, že stavební úřad stanovil v rozhodnutí řadu podmínek pro stavbu a je na stavebníkovi, aby je dodržel. Předmětem tohoto soudního přezkumu nejsou hypotetické úvahy o tom, co by se stalo, kdyby podmínky dodrženy nebyly. Pokud jde o žalobní námitku neurčeného časového úseku, k tomu soud připomíná zcela jasně formulovanou podmínku č. 6, podle níž bude stavba dokončena do 2 let od nabytí právní moci rozhodnutí stavebního úřadu. Pokud jde o podmínku č. 7, soud připomíná, že ta vyznívá zcela ve prospěch žalobců. Soudu není jasné, jak by mohla být poškozena práva žalobců záměnou slov ručí a odpovídá. Pokud jde o podmínku č. 11, žalobci nesdělili, k porušení jakých jejich konkrétních práv by podle nich mohlo dojít – a

to za situace, kdy stav jejich stavby (struskového násypu) je chráněn velkorysou podmínkou č.7. Žalobní námitka 2) je nedůvodná.

12. K žalobní námitce 3) soud uvádí, že tuto část žaloby prakticky nelze považovat za vymezení žalobních bodů. Žalobci opakují již řečené, zcela obecně odkazují na námitky ze správního řízení, aniž by je v žalobě konkretizovali. Pokud jde o konstatování, kdy žalobci podali námitky ve správním řízení a kdy rozhodl stavební úřad, zde chybí jakékoli tvrzení, jak byli snad žalobci daným postupem stavebního úřadu poškozeni. Soud nemá, co by dalšího k této části žaloby uvedl, kromě toho, že i žalobní námitka 3) je nedůvodná.
13. Soud tedy zamítl žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst.7 s.ř.s.
14. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, který má v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný se však práva na náhradu nákladů řízení vzdal, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.
15. Výrok o náhradě nákladů osobám zúčastněným na řízení odpovídá § 60 odst.5 s.ř.s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 27. února 2019

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu